

hele Dagen igjennem at modtage Patienter, var nødvendigt at holde Kontorerne aabne fra Morgenen til Aften, ogsaa om Søndagen.

Det anførte Forslag blev efter Ministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldet ved allerhøjeste Resolution af 9. Juli s. A. Fra 1. Oktober 1886 blev den saaledes approberede Omordning gennemført ved en Del ældre Funktionærers Entledigelse og ved Besættelsen af de nye Pladser.

V. Det akademiske Legat- og Stipendievæsen.

1. Tilkomne Legater ved Universitetet.

I det akademiske Aar 1885—86 er der tilkommet tvende nye Legater, Gudelach-Møllers Legat til det kirurgiske Studiums Fremme, og Etatsr., Bygningsinspektør, Prof., Dr. phil. H. C. Hansens Legat til Professorernes Enkekasse.

Det af afdøde Kaptejn From-Møller stiftede Legat, kaldet Professor Gudelach-Møllers Legat til det kirurgiske Studiums Fremme. Fundatsen, der under 13. Februar 1886 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Ved Testamente af 11. August 1880 har afdøde Kaptejn From-Møller overensstemmende med sin tidligere afdøde Broder, Prof. Gudelach-Møllers Ønske blandt andet bestemt, at en Sum af 10000 Kr. skal tilfalde Kjøbenhavns Universitet til Oprettelse af et Legat til det kirurgiske Studiums Fremme. Efter at denne Legatkapital af Exekutor i Kaptejn From-Møllers Dødsbo kontant er indbetalt i Universitetskvæsturen, har Konsistorium i Overensstemmelse med de ved Testamentet givne Bestemmelser forfattet følgende Fundats:

1. Legatet, der benævnes »Professor Gudelach-Møllers Legat«, bestaar af en Kapital paa 10000 Kr., der for Tiden er anbragt i en 1ste Prioritets Panteobligation. Det bestyres af det lægevidenskabelige Fakultets tvende normerede kirurgiske Docenter, dog saaledes, at Midlernes Forvaltning sker ved Universitetskvæsturen. Legatet behandles som en for sig bestaaende, selvstændig Formue, men for øvrigt efter de samme Regler som Universitetets øvrige Legater. Regnskabet aflægges af den ældste af de kirurgiske Docenter, der hæver og kvitterer for Renterne.

2. Af Legatets Renter uddeles aarlig af for nævnte Docenter 2 Portioner, hver paa 180 Kr., med Halvdelen i Juni og December Termin. Det overskydende af Renterne lægges til Kapitalen og forrentes med denne, indtil Kapitalen har naaet en saadan Størrelse, at en ny Portion kan uddeles af Renterne. I saa Fald skal det dog ogsaa staa Konsistorium frit for at forege de oprindelige Portioner i Stedet for at oprette nye.

3. Understøttelse af Legatet kan søges af lægevidenskabelige studerende, hvis Studier love et heldigt Resultat for den kirurgiske Videnskab. Kandidater skal have Fortrinsret.

4. Legatet nydes i tre paa hinanden følgende Aar.

5. Under Forbehold af Regeringens Stadfæstelse kan Konsistorium vedtage Tillæg til og Ændringer i denne Fundats.

Til Bekræftelse under Universitetets Segl og sædvanlig Underskrift.

Konsistorium, den 8. Februar 1886.

Det af afdøde Etatsraad, Bygningsinspektør H. C. Hansens Enke, til Minde hendes Mand stiftede Legat, kaldet Etatsraad, Bygningsinspektør, Professor, Dr. phil. Hans Christian Hansens Legat til Professorernes Enkekasse. Fundatsen, der under 13. Februar 1886 ad mandatum er forsynet med kgl. Stadfæstelse, lyder saaledes:

Til Minde om min afdøde Mand, Etatsraad, Professor. Dr. phil. Hans Christian Hansen, der for et Tidsrum af 25 Aar som kgl. Bygningsinspektør har ført Tilsyn med Universitetets Bygninger og opført flere af disse, har jeg til Universitetskvæsturen indbetalt en Kapital af 800 Kroner kontant som et Legat til Professorernes Enkekasse. For dette Legat har jeg under Forventning af allerhøjeste Konfirmation affattet følgende Fundats:

1. Legatets Kapital 800 Kroner bestyres af Universitetskvæsturen som en for sig bestaaende selvstændig Formue paa samme Maade som Universitetets øvrige Legater. Legatkapitalen bliver at anbringe i 4 pCt. uopsigelige Statsobligationer eller andre dermed stillede Obligationer.

2. Til Vedligeholdelse af min afdøde Mands Gravsted, derunder dels Indhegning og Monument, paa Helligaands Sogns Kirkegaard, i hvilket Gravsted jeg tillige ønsker at hvile, bliver at anvende en saa stor Del af den aarlige Rente, som dertil maatte anses fornøden, medens Resten bliver at lægge til Kapitalen og at frugtbargjøre i Forbindelse med denne. Dog forbeholder jeg mig, saa længe jeg er i Live, at erholde udbetalt den fulde aarlige Rente med Fradrag af Administrationsomkostninger, imod at jeg i den Tid selv vedligeholder bemeldte Gravsted.

3. Naar Gravstedet, som nærmere er betegnet saaledes.

»Afdeling Litr. I. Nr. 216«. Gammel Betegnelse Helligaands Sogn Litr. Æ Nr. 136, 137 & 138, stort 6 Alen bredt, 4 Alen langt,

hjemfalder ved Ugangen af Aaret 1980, tilfalder Legatkapitalen og det samme tillagte Overskud Professorernes Enkekasse, saaledes at Renterne udbetales til denne Kasse for at tjene til Fremme af dens Formaal.

4. Skulde Enkekassens Virksomhed nogensinde ophøre, da foreslaar Konsistorium ved Universitetet til kgl. Stadfæstelse, hvorledes Legatets Renter fremdeles kunne komme Enker efter Universitetslærere til gode.

5. For Legatet aflægges Regnskab efter de almindelige for Universitetskvæsturen gjældende Regler.

Kjøbenhavn, den 2. Februar 1886.

Therese Hansen,
født Werbiz

2. Forandringer i de fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne eller nærmere Regler for disse.

I Anledning af den i Aaret 1885 tagne Bestemmelse om Hvileaaarene for det Fossiske Legat — jfr. Univ. Aarb. f. 1884—85 S. 115—16 — blev der af Legatets Eforus indsendt til Konsistorium følgende, af ham affattede Fortegnelse over de studerende, der have nydt Legatet*), og de fundatsmæssige Hvileaar. Af Hensyn til den historiske Interesse, en saadan Fortegnelse vil have, meddeles den her.

*) Navne med Initialer angive, at Stipendiaten er udnævnt efter Kvadrienniets Begyndelse.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Anm.
1700.	Niels Foss.			
1701.	Niels Foss.			
1702.	Niels Foss.			
1703.	Niels Foss.			
1704.	Hvileaar.			
1705.	N. L. Foss.			
1706.	N. L. Foss.			
1707.	P. Foss.			
1708.	P. Foss.			
1709.	Hvileaar.			
1710.	P. Foss.			
1711.	C. Foss.			
1712.	C. Foss.			
1713.	C. Foss.			
1714.	Hvileaar.			
1715.	C. Foss.			
1716.	Wilhelm Worm.			
1717.	Wilhelm Worm.			
1718.	Hvileaar.			
1719.	Wilhelm Worm.			
1720.	Wilhelm Worm.			
1721.	M. N. Foss.			
1722.	M. N. Foss.			
1723.	M. N. Foss.			
1724.	Hvileaar.			
1725.	H. de Hemmer.			
1726.	H. de Hemmer.			

} Professorson.

1719 burde have været Hvileaar.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Ann.
1727.	H. de Hemmer.			
1728.	H. de Hemmer.			
1729.	H vileaar.			
1730.	L. M. Frølundt.			
1731.	L. M. Frølundt.			
1732.	L. M. Frølundt.			
1733.	L. M. Frølundt.			
1734.	H vileaar.			
1735.	L. Foss.			
1736.	L. Foss.			
1737.	L. Foss.			
1738.	L. Foss.			
1739.	H vileaar.			
1740.	Mag. Chr. Horrebow.			
1741.	Mag. Chr. Horrebow.			
1742.	Mag. Chr. Horrebow.			
1743.	Mag. Chr. Horrebow.			
1744.	H vileaar.			
1745.	H Frølundt.			
1746.	H. Frølundt.			
1747.	H. Frølundt.			
1748.	H. Frølundt.			
1749.	H vileaar.			
1750.	H. C. Heining.			
1751.	H. C. Heining.			
1752.	H. C. Heining.			
1753.	H. C. Heining.			

} Professor-
son.

1753 H. C. Heining

1734. H vile a a r.
1755. { M. Friedenreich.
C. Friedenreich.
C. Læssøe.
1756. { M. Friedenreich.
C. Friedenreich.
C. Læssøe.
1757. { M. Friedenreich.
C. Friedenreich.
C. Læssøe.
» 1)
1758. { C. Friedenreich
C. Læssøe.
1759. H vile a a r.
1760. Mag. Jer. Wøldike. }
1761. Mag. Jer. Wøldike. }
1762. Mag. Jer. Wøldike. }
1763. Mag. Jer. Wøldike. }
1764. H vile a a r. }
1765. { C. de Hemmer.
J. P. Rosenstand Goische.
Jens Rosenstand Goische.
1766. { C. de Hemmer.
J. P. Rosenstand Goische.
Jens Rosenstand Goische.
1767. { C. de Hemmer.
J. P. Rosenstand Goische.
Jens Rosenstand Goische.
» 2)
1768. { J. P. Rosenstand Goische.
Jens Rosenstand Goische.
1769. { S. Zeuthen.
P. Rogert.
P. Rosenstand Goische.

Professor-
søn.

1) Paa Grund af, at M. Friedenreich gik i Krig, vide Eforiprotokollen S. 139.

2) C. de Hemmer meldte sig ikke, v. Eforiprotokollen S. 150.

1769 skulde have været Hvileaar. Fejltagelsen rettedes ved at lade 1774 blive et Hvileaar.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Amm.
1770.	(S. Zeuthen. P. Rogert. P. Rosenstand Goische.)			
1771.	(S. Zeuthen. P. Rogert. P. Rosenstand Goische.)			
1772.	(LONDAHL. ¹⁾ P. Rogert P. Rosenstand Goische.)			¹⁾ Tildelt efter Capitis Familie Denomination, v. Eforiprotokollen S. 829.
1773.	Hvileaar.			
1774.	Hvileaar.			
1775.	N. Foss.			
1776.	N. Foss.			
1777.	N. Foss.			
1778.	N. Foss.			
1779.	Hvileaar.			
1780.	(J. P. Rosenstand Goische G. L. Baden.)			
1781.	(J. P. Rosenstand Goische. M. Horrebøw.)			
1782.	(G. L. Baden. M. Horrebøw.)			
1783.	(G. L. Baden. M. Horrebøw.)			
1784.	Hvileaar			
1785.	(E. Wadskjær. J. L. Heining Joachim From.)			²⁾ I Følge Konsistoriums Beslutning, v. Eforiprotokollen S. 834.

} Professorsanner.

2)

1786.	J. L. Heining. Joachim From.		
1787.	E. Wadskjær J. L. Heining. Joachim From.		
1788.	Fratages Stipendiet dem alle tre. ³⁾		
1789.	Hvileaar.		
1790.	J. Fabricius. P. C. Wadskjær. T. L. Wadskjær.		
1791.	J. Fabricius. P. C. Wadskjær. T. L. Wadskjær & P. ROSENSTAND GOISCHE. ⁴⁾		
1792.	J. Fabricius. P. C. Wadskjær. P. ROSENSTAND GOISCHE.		
1793.	J. Fabricius. P. ROSENSTAND GOISCHE.		
1794.	Hvileaar. » ⁵⁾		
1795.	H. Bastholm. E. Wadskjær. M. Wøldike.		
1796.	H. Bastholm. E. Wadskjær. M. Wøldike.		
1797.	H. Bastholm. E. Wadskjær. BREHMER ⁶⁾		
1798.	H. Bastholm. E. Wadskjær. BREHMER.		
1799.	Hvileaar		

³⁾ Paa Grund af, at ingen af dem havde sustineret Examen philologicum, v. Eforiprotokollen S. 847.

⁴⁾ Udnævntes af Patronen, Kaptejn Foss i Stedet for T. L. Wadskjær, der var gaaet i Militærtjeneste, v. Eforiprotokollen S. 852.

⁵⁾ P. C. Wadskjær mistede Stipendiet, „fordi han kun havde Haud. til Examen philosophicum og kunde ikke tage Embeds-examen,“ v. Eforiprotokollen S. 175.

⁶⁾ Efter Patronen, Kaptejn Foss' Begjæring bevilgede Konsistorium, at Brehmer maatte indtræde i Stedet for Wøldike, som var afgaaet ved Døden. v. Eforiprotokollen S. 860.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Anm.
1800.	P. R. Wøldike.	J. C. Kall. W. P. Rogert. G. F. Borch.		
1801.	P. R. Wøldike.	J. C. Kall. W. P. Rogert. G. F. Borch.		
1802.	P. R. Wøldike.	J. C. Kall. W. P. Rogert. G. F. Borch.		
1803.	P. R. Wøldike.	J. C. Kall. W. P. Rogert. G. F. Borch.		
1804.	Hvileaar.	Hvileaar.		
1805.	C. S. Foss.	P. R. Kall. P. Borch. P. S. R. Haverslev.		
1806.	C. S. Foss.	P. R. Kall. P. Borch. P. S. R. Haverslev.		
1807.	C. S. Foss.	P. R. Kall. P. Borch. P. S. R. Haverslev.		
1808.	C. S. Foss.	P. R. Kall. P. Borch. P. S. R. Haverslev.		
1809.	Hvileaar.	Hvileaar.		
1810.	C. W. Borch. H. H. Thiele. F. W. Thiele.	J. M. Wogelius. Stockfleth. Repholtz.		

Professorson.

1811.	{ E. M. Thiele. H. H. Thiele. F. W. Thiele.	{ Stockfleth. Stockfleth. Repholtz. DE HEMMER.
1812.	{ C. W. Borch. H. H. Thiele. F. W. Thiele.	{ Stockfleth & RAASCHOU. ²⁾ Repholtz. DE HEMMER.
1813.	{ S. JØRGENSEN ³⁾ H. H. Thiele. F. W. Thiele	{ » ⁴⁾ Repholtz.
1814.	Hvileaar.	Hvileaar.
1815.	{ N. B. Krarup. Mackeprang Gamborg.	} Tyge Schou. Tyge Schou. Tyge Schou. Tyge Schou. Tyge Schou. <i>Professorsøn.</i>
1816.	{ N. B. Krarup Mackeprang. Gamborg.	
1817.	{ N. B. Krarup Mackeprang Gamborg.	
1818.	{ N. B. Krarup. Mackeprang. BRYNJULFSON. ⁵⁾	
1819.	Hvileaar.	
1820.	J. E. Schou.	Hvileaar.
1821.	J. E. Schou.	J. H. C. Mejer.
1822.	J. E. Schou.	J. H. C. Mejer.
1823.	J. E. Schou.	J. H. C. Mejer.
1824.	Hvileaar.	Hvileaar.
1825.	{ J. Hage. C. P. Paludan Müller. C. Arendrup.	{ A. Rosenstand Goische. O. C. Krarup. C. E. Möhl.
1826.	{ J. Hage. C. P. Paludan Müller. C. Arendrup.	{ A. Rosenstand Goische. O. C. Krarup. C. E. Möhl.

Protokollen S. 188.
) Protokollen i Stedet for W. Østergaards, v. Efori-
protokollen S. 188.

²⁾ v. Eforiprotokollen S. 875.

³⁾ v. Eforiprotokollen S. 876.

⁴⁾ Raaschou frasagde sig Stipendiet, v. Efori-
protokollen S. 190.

⁵⁾ v. Eforiprotokollen S. 193.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Anm.
1827.	{ J. Hage & H. S. KRARUP. ¹⁾ { C. P. Paludan Müller. { C. Arendrup.	{ A. Rosenstand Goische & L. C. MÜLLER. ¹⁾ { O. C. Krarup. { C. E. Møhl.		1) v. Eforiprotokollen S. 888.
1828.	{ H. S. KRARUP. { C. P. Paludan Müller. { C. Arendrup.	{ L. C. MÜLLER. { O. C. Krarup & F. C. KRARUP. ²⁾ { C. E. Møhl.		2) v. Eforiprotokollen S. 889.
1829.	Hvileaar.	Hvileaar.		
1830.	{ Leth. { F. Paludan Müller. { Jæger.	{ Hänschell. { Dorph. { H. S. Krarup.		
1831.	{ Leth. { F. Paludan Müller. { Jæger.	{ Hänschell. { Dorph. { H. S. Krarup.		
1832.	{ Leth. { F. Paludan Müller. { Jæger.	{ Hänschell. { Dorph. { H. S. Krarup.		
1833.	{ F. F. KRARUP. ³⁾ { F. Paludan Müller. { Jæger.	{ Hänschell. { Dorph. { N. E. KRARUP. ³⁾		3) v. Eforiprotokollen S. 899.
1834.	Hvileaar.	Hvileaar.		
1835.	{ J. H. V. Møller. { F. F. Krarup. } ⁴⁾ { N. E. Krarup. }	J. A. Bornemann.		4) Om disse Udnævnelser, der ikke have Hjemmel i Fundatsen, v. Eforiprotokollen S. 214—221.
1836.	{ J. H. V. Møller. { F. F. Krarup. } ⁴⁾ { N. E. Krarup. }	J. A. Bornemann.		
1837.	{ J. H. V. Møller. { F. F. Krarup. } ^{1/2 Aar.⁵⁾ { N. E. Krarup. }}	J. A. Bornemann.		5) Hævede ikke Stipendiet, v. Eforiprotokollen S. 224.
1838.	{ J. H. V. Møller. { "	J. A. Bornemann.		

Professorson.

1840.	E. Hornemann.	} Professorson.	C. J. L. Krarup-Hansen. Læssøe.		
1841.	E. Hornemann.		R. F. Pedersen. C. J. L. Krarup-Hansen. Læssøe.		
1842.	E. Hornemann.		R. F. Pedersen. C. J. L. Krarup-Hansen. Læssøe.		
1843.	» ⁶⁾		R. F. Pedersen. C. J. L. Krarup-Hansen. Læssøe.		
1844.	Hvileaar.		Hvileaar.		
1845.	A. Rosenstand.		J. Leth-Møller.		
	A. F. Krarup-Vilstrup. M. Th. Wøldike		C. Rosenstand Goische. A. C. Fabricius.		
1846.	A. Rosenstand.		J. Leth-Møller.		
	A. F. Krarup-Vilstrup. M. Th. Wøldike		C. Rosenstand Goische. A. F. L. Ruge. A. C. Fabricius.		
1847.	A. Rosenstand.				
	A. F. Krarup-Vilstrup. M. Th. Wøldike.		A. F. L. Ruge.		
1848.	A. Rosenstand.				
	A. F. Krarup-Vilstrup. M. Th. Wøldike.		A. F. L. Ruge.		
1849.	Hvileaar.		Hvileaar.		
1850.	H. P. B. Høyer.				
	A. P. B. Møller. E. B. Holst.		C. H. W. Ruge.		
1851.	H. P. B. Høyer.				
	A. P. B. Møller. E. B. Holst.		C. H. W. Ruge.		
1852.	H. P. B. Høyer.				
	A. P. B. Møller. E. B. Holst.		C. H. W. Ruge.		

⁶⁾ Ved at inddrage dette Stipendium paa Grund af Hornemanns Udmøvelse til et Embede fremkom en Anomali med 2 Hvileaar, i Stedet for, at der efter Fundatsen kun skal være et.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Anm.
1853.	H. P. B. Høyer. A. P. B. Møller. E. B. Holst	C. H. W. Ruge.		
1854.	Hvileaar.	Hvileaar.		
1855.	P. P. Rosenstand. O. W. Smith. C. G. Lange.	P. J. C. Scharling.		
1856.	P. P. Rosenstand. O. W. Smith. C. G. Lange.	P. J. C. Scharling.		
1857.	P. P. Rosenstand. O. W. Smith. C. G. Lange.	Hvileaar.		
1858.	P. P. Rosenstand. O. W. Smith. C. G. Lange.	J. Paludan-Müller. H. S. Vilstrup. H. A. Krarup.		
1859.	Hvileaar.	J. Paludan-Müller. H. S. Vilstrup. H. A. Krarup.		
1860.	C. H. Scharling.	J. Paludan-Müller. H. S. Vilstrup. H. A. Krarup.		
1861.	C. H. Scharling.	J. Paludan-Müller. H. S. Vilstrup. H. A. Krarup.		
1862.	C. H. Scharling.	Hvileaar.		
1863.	C. H. Scharling.	S. E. Rosenstand. F. V. L. Paludan-Müller. F. Lange.		
1864.	Hvileaar.	S. E. Rosenstand. F. V. L. Paludan-Müller. F. Lange.		

} Professorson.

} Professorson.

1865.	Th. Møller. V. J. Rosenstand.
	Th. Møller. C. F. Balslev.
1866.	V. J. Rosenstand.
	Th. Møller. C. F. Balslev.
1867.	V. J. Rosenstand.
	Th. Møller. C. F. Balslev.
1868.	V. J. Rosenstand.
	Th. Møller.
1869.	Hvileaar.
1870.	L. N. Balslev. Theisen. (Sørensen. ¹⁾)
1871.	L. N. Balslev. Theisen.
	JOHN HANSEN.
1872.	L. N. Balslev. Theisen.
	JOHN HANSEN.
1873.	L. N. Balslev. Theisen.
	JOHN HANSEN.
1874.	Hvileaar.
1875.	S. T. Balslev. A. P. W. Hamburger. P. R. Wøldike.
1876.	S. T. Balslev. A. P. W. Hamburger. P. R. Wøldike.

L. A. F. Bjergsb-Müller.
F. V. L. Paludan-Müller.
F. Lange.
S. E. Rosenstand.
F. V. L. Paludan-Müller.
F. Lange.

Hvileaar.

H. C. M. Krarup.
A. Friedenreich.
H. Hänschell.
H. C. M. Krarup.
A. Friedenreich.
H. Hänschell.
H. C. M. Krarup.
A. Friedenreich.
H. Hänschell.
H. P. L. MEYN. ²⁾
A. Friedenreich.
H. Hänschell.

Hvileaar.

J. G. F. Bornemann.
J. G. F. Bornemann.
J. G. F. Bornemann.
J. G. F. Bornemann.
J. G. F. Bornemann.

Professorer.

G. Schmith.
J. Paludan-Müller.
J. B. Krarup-Hansen.
G. Schmith.
J. Paludan-Müller.
J. B. Krarup-Hansen.
G. Schmith.
J. Paludan-Müller.
J. B. Krarup-Hansen.
G. Schmith.
J. Paludan-Müller.
J. B. Krarup-Hansen.

¹⁾ Udnævnt af Konsistorium kun paa et Aar v. Eforiprotokollen S. 273.

²⁾ I Stedet for Krarup, der var befordret, v. Eforiprotokollen S. 273.

Aar.	I. Stipendium.	II. Stipendium.	III. Stipendium.	Ann.
1877.	{ S. T. Balslev. A. P. W. Hamburger. P. R. Wøldike.	Hvileaar.	Hvileaar	
1878.	{ " ¹⁾ A. P. W. Hamburger. P. R. Wøldike.	{ M. Krarup-Hansen O. Sparre. J. Wittrup.	{ J. N. Møller. A. de Linde. Gredsted.	) Inddraget, da Balslev var udnævnt til Præst, v. Eforiprotokollen S. 280.
1879.	Hvileaar.	{ M. Krarup-Hansen. O. Sparre. J. Wittrup.	{ J. N. Møller. A. de Linde. Gredsted.	
1880.	H. Ussing. } <i>Professorson.</i>	{ M. Krarup-Hansen. O. Sparre. J. Wittrup.	{ J. N. Møller. A. de Linde. Gredsted.	
1881.	H. Ussing. }	{ M. Krarup-Hansen. O. Sparre. J. Wittrup.	{ J. N. Møller. A. de Linde. Gredsted.	
1882.	H. Ussing. ²⁾)	Hvileaar.	Hvileaar.	) Befordret til Præst, hvorfor det følgende Aar blev et Hvileaar.
1883.	Hvileaar.	{ V. Vilstrup. N. B. Kjær. V. Rosencrone Benzon.	{ Ryberg-Hansen. K. Stephensen. C. Bentzon.	
1884.	{ V. E. Hamburger. O. J. Gudme. P. V. Jensen.	{ V. Vilstrup. N. B. Kjær ³⁾ & A. J. B. MØLLER V. Rosencrone Benzon.	{ Ryberg-Hansen. K. Stephensen. C. Benzon	) Bortrejst, v. Eforiprotokollen S. 286.
1885.	{ V. E. Hamburger. O. J. Gudme. P. V. Jensen.	{ V. Vilstrup. A. J. B. MØLLER. V. Rosencrone Benzon.	{ Ryberg-Hansen. K. Stephensen. C. Benzon.	
1886.	{ V. E. Hamburger. O. J. Gudme. P. V. Jensen.	{ V. Vilstrup. A. J. B. MØLLER. V. Rosencrone Benzon.	{ Ryberg-Hansen. K. Stephensen. C. Benzon	
1887.	{ V. E. Hamburger. O. J. Gudme. P. V. Jensen.	Hvileaar.	Hvileaar.	

— Ifølge Fundatsen af 12. Juli 1877 for C. P. C. Høms Legat skulde Renten af dette tillægges en yngre Videnskabsmand, der havde taget Magisterkonferens i Historie ved Universitetet og som derhos allerede havde præsteret et selvstændigt Arbejde i Historie, helst Fædrelandshistorie, af videnskabelig Karakter. Da Tallet af dem, som toge Magisterkonferens i Historie, og som kunde komme i Betragtning som kvalificerede, kun var ringe og yderligere maatte antages at ville blive begrænset ved Oprettelsen af den nye Skoleembedsexamen, ved hvilken Historie kunde tages som Hovedfag, indstillede Legatets Eforus i et af det filosofiske Fakultet anbefalet Andragende, at der maatte søges udvirket en Forandring i Legatets Fundats, saaledes at de candidati magisterii, som havde taget Skoleembedsexamen med Historie som Hovedfag, maatte blive berettigede til at erholde Legatet. Efter at Konsistorium under 16. December 1885 havde indstillet denne Forandring, bifaldt Ministeriet under 31. s. M., at der i Henhold til Fundatsens § 4 føjedes følgende Bestemmelse til samme Fundats: »Candidati magisterii, som have bestaaet den ved Anordn. 25. Oktober 1883 indførte Skoleembedsexamen med Historie som Hovedfag, blive ved Bortgivelsen af Legatet at anse som lige berettigede med de i Fundatsens § 2 nævnte Kandidater, der have taget Magisterkonferens.»

— Da Kammerherre, fhv. Justitiarius V. Skeel havde ønsket at fratræde Patronatet for det Skeelske Legat ved Københavns Universitet, anerkjendte Konsistorium under 9. December 1885 Kammerherre, Greve Jørgen Scheel til Gl. Estrup som berettiget til at overtage Patronatet for dette Legat.

— Ifølge Fundatsen for Rektor Suhrs Legat af 31. Marts 1845, konfirmeret den 2. Maj s. A. (jfr. Selters Aarb. f. 1845 S. 43—44), vilde Legatet være at uddele i Portioner paa 50 Kr. aarlig, hvorhos det end videre hedder, at der »indtil Renten er voxet til det dobbelte heraf, bliver den Del af samme, som overstiger 50 Kr. aarlig, at oplægge og i Sparekassen eller paa anden lignende Maade at frugtbargjøre til Kapitalens Forøgelse, indtil den aarlige Rente afkaster 2 Portioner og saa fremdeles.« Under 1. Juni 1886 indberettede Kvæstør til Konsistorium, at den aarlige Rente af Legatet havde naaet en saadan Størrelse, at der i alt vilde kunne udbetales 2 Portioner, hver paa 50 Kr. aarlig, saaledes at den nye tilkomne Portion kunde bortgives første Gang i 11. Juni Termin s. A.

— Efter Indstilling fra Eforerne for Gundelach-Møllers Legat bifaldt Konsistorium under 30. Juni 1886, at den ene af Legatets Portioner for Juni Termin s. A. blev indbetalt i Kvæsturen til Oplæg for Legatet, da kun en af de Ansøgere, der havde meldt sig, kunde anses for kvalificeret til at faa Legatet.

3. Særlige Bevillinger eller Undtagelser fra de lov- eller fundatsmæssige Bestemmelser for Legaterne.

I et af Eforus for Kontoen for Oplagspenge fra de lærde Skoler under 20. Febr. 1886 til Konsistorium indsendt Andragende anholdt Student N. N. fra Viborg Kathedralskole om, at den 2den Tredjedel af de ham ved bemeldte Skole tillagte Oplagspenge strax maatte udbetales ham, skjønt han først d. 17. Decbr. 1885 var bleven immatrikuleret og ved Foraars-Halvaarets Begyndelse var kommen her til Byen. Da Forsinkelsen i Ansøgerens Studiers Begyndelse skyldtes økonomiske Grunde, samtykkede Konsistorium under 25. s. M. i, at den 2den Tredjedel

udbetaltes ham d. 1. April 1886, naar han til den Tid tilvejebragte behørigt Bevis for akademisk Flid.

— I Anledning af en fra Eforus for J. L. Smiths Legat modtagen Forespørgsel fra Dr. med. Knud Pontoppidan om, hvorvidt han vilde kunne overtage Stillingen som 3dje Reservelæge ved St. Hans Hospital ved Roskilde og samtidig dermed vedblive at nyde det Smithske Stipendium for Kandidater, tilskrev Konsistorium under 15. Januar 1886 Eforus, at det, da Dr. Pontoppidan agtede at fortsætte sin Virksomhed som Privatdocent ved Universitetet, ikke fandt noget at erindre imod, at han fremdeles oppebar nævnte Stipendium.

— Efter Konsistoriums Indstilling blev der, paa derom nedlagt Forestilling af Kirke- og Undervisningsministeriet, ved kgl. Resolutioner af 30. April og 6. Juni 1886 meddelt henholdsvis cand. med. & chir. Søren Hansen og cand. philol. C. Jørgensen Tilladelse til at søge Universitetets Rejsestipendier med Dispensation fra Bestemmelsen i Universitetets Fundats af 7. Maj 1788 Kap. VI § 2 Nr. 9 om, at der for at opnaa de nævnte Stipendier kræves Laudabilis til Embedsexamen.

— Da det havde vist sig, at det aarlige Rentebeløb af den til det Wisningske Legat hørende Kapital allerede i 11. Juni Termin 1885 havde naaet en saadan Størrelse, at den Portion, der tillægges en Professorsøn, efter Bestemmelsen i Legatets Fundats burde have været udbetalt med det fulde Beløb 100 Kr., med Fradrag af Administrationsomkostninger 3 Kr. 13 Ø., altsaa 96 Kr. 87 Ø., bemyndigede Konsistorium under 1. Juli 1886 Eforus til at udbetale vedkommende Professorsøn det ham for Juni og December Termin 1885 for lidet udbetalte Beløb, i alt 116 Kr. 24 Ø., samt for Juni Termin 1886 96 Kr. 87 Ø.

4. De med Universitetet forbundne Kollegier.

I Anledning af en fra Eforus for Børcks Kollegium til Konsistorium indsendt Forespørgsel fra cand. theol. N. N. om, hvorvidt den Omstændighed, at han foruden Plads paa Regensen i 4 Aar extraordinært havde haft Plads sammesteds i $\frac{1}{2}$ Aar, kunde være til Hinder for, at han vedblev at nyde den ham ved Konsistoriums Skrivelse af 13. Januar 1886 for et Aar tildelte Fribolig paa Kollegiet i hele dette Tidsrum, udtalte Konsistorium under 1 Juli s. A., at det — da Forespørgeren i sin Ansøgning i god Tro ikke havde meddelt den nævnte Oplysning — tillod ham, uanset Bestemmelsen i Fundats 7. Maj 1788 Kap. VI § 2 Nr. 5, jfr. § 4, at nyde sidst nævnte Fribolig ogsaa for det halve Aar fra 13. Juli s. A., som gik ud over den ved nys nævnte Bestemmelse fastsatte Grænse af 5 Aar.

— Da Børcks Kollegium ved forskellige extraordinære Udgifter, foranlediget dels ved en gennemgribende Forandring af Kollegiets gamle Kakkellovne dels ved en extraordinær Forandring ved Gaarden og Haven, til Dels paabudt ved Politihensyn, i Aarenes Løb havde paadraget sig en Underbalance, der ikke vilde kunne dækkes af Kollegiets aarlige Indtægter, anholdt Kollegiets Eforus om, at der af Legaternes Overskudsfond maatte tildeles Kollegiet en Understøttelse en Gang for alle af 600 Kr., at udbetale i 3 Afdrag, nemlig i Juni og December Terminer 1886 samt i Juni Termin 1887 med 200 Kr. i hver Termin. Konsistorium bevilgede under 4. Februar 1886 denne Understøttelse til Kollegiet.

— Konsistorium bevilgede under 20. Maj 1886 efter Efori Indstilling, at Portneren paa Borcks Kollegium af Helbredshensyn maatte tage Ophold uden for Kjøbenhavn i 5 à 6 Uger.

— Da Konsistorium, i Anledning af Bortgivelsen af en Alumnusplads paa Elers Kollegium for en Theolog, fra Kollegiets Eforus havde modtaget en Erklæring fra Overlæge Ørsted, der havde Bortgivelsesretten, hvori denne blandt 13 Ansøgere havde bestemt sig for en Student, som i 1882 havde taget Afgangsexamen med 3dje Karakter, meddelte Konsistorium under 25. Juni 1886 Overlæge Ørsted, at det havde udnævnt den af ham indstillede Ansøger, men at det i denne Anledning ikke skulde undlade at tage et Forbehold i Henseende til Konsistoriums Ret til ikke at udnævne ukvalificerede Ansøgere.

— Efter at Eforus for Elers Kollegium i Skrivelse af 10. Marts 1886 havde oplyst, at Kollegiet ved Udførelsen af nogle uopsættelige Byggeforetagender havde paadraget sig et Underskud af 370 Kr. 96 Ø., som ikke vilde kunde dækkes af Kollegiet, bifaldt Konsistorium under 18. s. M., at der til Dækning af dette Underskud maatte tildeles Kollegiet en Understøttelse af Legaternes Overskudsfond med 200 Kr. i 11. December Termin 1887 og 170 Kr. 96 Ø. i 11. Juni Termin 1888, dog under Forudsætning af, at der ikke inden de nævnte Tidspunkter maatte opstaa Krav, som i endnu højere Grad skjønnedes at burde opfyldes ved Hjælp af det ommeldte Fond.

— Da der ved Revisionen af Elers Kollegiums Regnskab for 1884 var blevet anket over, at de Portnerens Lejlighed paahvilende Skatter vare betalte af Kollegiet og ikke af Portneren selv som Beboer, indstillede Kollegiets Eforus Sagen til Konsistoriums Afgjørelse, i det han bemærkede, at han i sin Besvarelse til Revisionen havde gjort opmærksom paa, at dette altid havde været Tilfældet samt at Kollegiets Bestyrelse maatte have Ret til at antage Portneren paa de Betingelser, den fandt rimelige, men at Revisionen havde forlangt en udtrykkelig Bemyndigelse af Konsistorium. Konsistorium bifaldt under 16. December 1885, at oven nævnte Skatter, som hidtil vare betalte af Kollegiet, ogsaa i Fremtiden betaltes af Kollegiet og ikke af Portneren som Beboer.

5. Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet.

Ved at indgive Kommunitetets Forslag til Budget for Finansaaret 1884--85, bemærkede Kvæstor, at Stipendiebestyrelsen i et af Konsistorium anbefalet Andragende havde henledet Opmærksomheden paa et Misforhold, der i Tidens Løb ved Bortgivelsen af Pladserne paa Regensen var fremkommet mellem de privilegerede og de uprilegerede Ansøgerses Tal. Navnlig paa Grund af den stærke Tilgang fra Reykjavik Skole i Forbindelse med, at der under de nu værende Forhold stadig var Brug for de to Pladser, der vare sikrede Studenter fra Frederiksborg lærde Skole med første Karakter, var Antallet af de privilegerede Alumner nu steget til 32 — for kort siden 34 — og Tallet kunde forudses yderligere at ville stige. Herved forrykkedes Forholdet mellem de privilegerede og de uprilegerede Ansøgere til Skade for de sidst nævnte paa en Maade, som var i Strid med de gjældende Bestemmers Aand. Stipendiebestyrelsen ansaa det derfor for at være af paatrængende Vigtighed, at der blev truffet en lignende Foranstaltning i de uprilegerede Ansøgerses Interesse i samme Retning som den, der ved

Reglementet for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11. Februar 1848 var fastsat med Hensyn til Kommunitetsstipendiet, saaledes at der forbeholdtes de upriviligerede Ansøgere et vist Minimum af Pladser paa Regensen, medens de privilegerede, der herved udelukkedes, men i hvis Ret der i Realiteten intet Skaar burde gjøres, erholdt et Pengebeløb i Stedet for Bolig, altsaa som Huslejegotdgjørelse. En saadan Ordning forekom allerede nu i flere ekstraordinære Tilfælde, saa som naar en privilegeret Ansøger meldte sig mellem to Vakancer. Den Huslejegotdgjørelse, der i saadanne Tilfælde ydedes, udgjorde et Beløb af 20 Kr. maanedlig, og et tilsvarende Beløb formentes at maatte tillægges de overtallige privilegerede Ansøgere. Den foreslaaede Ordning vilde derhos bidrage til at bevare en saadan passende Fordeling af Alumnerne mellem Landets forskjellige Dele, som hidtil altid havde været opnaaet, men som ikke kunde andet end forrykkes, naar Skolen i Reykjavik optog et uforholdsmæssigt Antal af Pladser.

Med disse Bemærkninger indstillede Kvæstor, at der paa Finanslovforslaget optoges følgende Anmærkning til Kommunitetets Udgiftskonto 1 a:

»Overstiger paa en Gang Tallet af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede studerende 20, skal Tallet af de Regenspladser, der kunne bortgives til upriviligerede Ansøgere, ikke derved formindskes. De privilegerede Ansøgere, som ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde, saa længe Hindringen varer, en maanedlig Huslejegotdgjørelse af 20 Kr.«

Den samlede aarlige Udgift, som herved vilde foranlediges, ansloges til 2000 Kr.

Efter at dette Forslag var blevet forelagt Rigsdagen i Overensstemmelse med Kvæstors Indstilling, udtalte Folketingets Finansudvalg i sin Betænkning, at det ikke vilde modsætte sig Forslaget, men ansaa det for billigt, at der gaves de overtallige privilegerede Ansøgere Valget imellem Bolig in natura og den nævnte Huslejegotdgjørelse. Den foreslaaede Anmærkning blev derefter tiliige med den søgte kalkulatoriske Bevilling af 2000 Kr. uforandret veftagen paa Finansloven for 1884—85, men den dermed givne Regel blev siden af Stipendiebestyrelsen anvendt med den af Finansudvalget anbefalede Lempelse.

Under 14. Oktober 1885 fandt Stipendiebestyrelsen sig imidlertid foranlediget til i en Indstilling til Konsistorium at henlede Opmærksomheden paa, at naar det maatte være Forudsætningen, at denne Lempelse skulde komme til Anvendelse, var det en Ulempe, som egnede sig til at fremkalde nogen Forvirring, at selve Anmærkningen vedblev at være uforandret. Stipendiebestyrelsen havde derfor taget under Overvejelse, hvorledes denne Anmærkning kunde redigeres for at fyldestgøre baade det oprindelige Øjemed og den indførte Modifikation. Samtidig havde Bestyrelsen troet, at der var Anledning til at gjøre nogle Realitetsforandringer i Anmærkningen i Henhold til indvundne Erfaringer. Det skulde i saa Henseende navnlig fremhæves, at den hyppigere Brug af Huslejegotdgjørelsen, som Bestemmelsen havde givet Anledning til, havde gjort dette klart, at Ansættelsen af denne Godtgjørelse til 20 Kr. maanedlig ikke ganske svarede til Forholdene, i det den dels i Almindelighed var noget for høj, dels ikke tog Hensyn til Forskjellen mellem Sommermaanederne og de andre Maaneder og derved kom til uforholdsmæssig at begunstige dem, der oppebar Huslejegotdgjørelsen i Stedet for Bolig in natura. Bestyrelsen antog, at et Beløb af 18 Kr. for de 8 Maaneder

af Aaret og af 14 Kr. for de 4 Maaneder bedre og temmelig nøjagtig vilde udtrykke det virkelige Forhold. Dels som Følge heraf, dels efter Erfaringen om den Udstrækning, hvori Bestemmelsen havde fundet Anvendelse, troede man, at det Beløb, der aarlig kunde antages at vilde medgaa til de nævnte Huslejegodtgjørelser, mere passende burde sættes til 1400 Kr. end som hidtil til 2000 Kr., dog saaledes at Bevillingen vedblev at være kalkulatorisk. Med Hensyn til det Forslag til en forandret Affattelse af Regelen, som Stipendiebestyrelsen herefter vilde fremsætte, skulde i øvrigt bemærkes, at Regelen om, at kun 5 privilegerede Ansøgere hvert Aar kunde faa Bolig in natura, i Virkeligheden var den samme som tidligere, idet Beneficiet gaves paa 4 Aar, og der herefter — naar en Overgangstid var forløbet — altsaa netop vilde blive 20 privilegerede Regensianere. I øvrigt turde det være nødvendigt at lade Bestemmelsen i den forandrede Form fremtræde som et Tillæg til Reglementet af 11. Februar 1848, altsaa som fastsat ved kongelig Resolution, for saa vidt det fornødne Samtykke erholdtes til Forandringen af den tilsvarende Bevilling paa Finansloven.

I Forbindelse hermed fandt Stipendiebestyrelsen Anledning til at anbefale, at der tillige skete en anden Forandring i Reglementet af 1848, nemlig saaledes at de islandske Studenters Privilegium betingedes af, at de mindst havde naaet 2den Karakter ved Afgangsexamen til Universitetet. Skjønt en saadan Betingelse formentlig ikke hidtil havde haft praktisk Interesse, kunde det dog, under det stigende Antal af islandske Studenter, let i Fremtiden blive Tilfældet, at den kunde faa Betydning, og det turde da være naturligt for at undgaa Misbrug, at man ikke ydede et saa betydeligt Privilegium, som det, der her var Tale om, til en Student, der kun havde kunnet opnaa 3dje Karakter.

I Henhold til det anførte, indstillede Stipendiebestyrelsen, at Konsistorium vilde bringe i Forslag tvende Tillægsbestemmelser i den angivne Retning til Reglement af 11. Februar 1848.

Ved at indsende Stipendiebestyrelsens Forslag til Ministeriet bemærkede Konsistorium under 18. November 1885, at den foreslaaede Størrelse af Huslejegodtgjørelsen efter de virkelig stedfindende Forhold endnu maatte kaldes rigelig, og ved denne Nedsættelse vilde det blive muligt, selv efter at Antallet af dem, der skulde nyde Huslejeportion, var steget saa stærkt, som det nu var Tilfældet, at undgaa en alt for stor Overskridelse af den paa Finansloven hertil kalkulerede Sum 2000 Kr. Der var nemlig i Følge senere modtagne Oplysninger for Øjeblikket 11 privilegerede Alumner, som skulde have Huslejeportion, hvorefter den samlede Udbetaling, beregnet til 18 Kr. maanedlig i 8 Maaneder og 14 Kr. i 4 Maaneder i alt vilde udgjøre 2200 Kr. for et Aar. Det vilde derfor formentlig være rigtigst, hvis de oven nævnte Tal ikke ønskedes fastslaaede, i Finanslovsforslaget at bestemme Huslejegodtgjørelsen til »højest 20 Kr.« At Bevillingen kun kunde være kalkulatorisk, maatte stadig forudsættes.

Med Hensyn til det de islandske studerende tillagte Privilegium skulde Konsistorium bemærke, at i Reglementet af 1848 § 4 Nr. 1, 1ste Punkt, betegnedes som privilegerede de, der »i Reykjavik Skole have underkastet sig og bestaaet den der saa vel for Skolens egne Disciple som for Privatdimissi foreskrevne Afgangsexamen.« Privat Dimission var imidlertid en stor Sjældenhed paa Island, og i Mands Minde vidstes den kun at have fundet Sted i 2 Tilfælde,

nemlig ved Disciple, der vare blevne udviste af Skolen paa Grund af utilstødeligt Forhold. Til den ene af disse blev i sin Tid givet Kommunitets- og Regensstipendiet, men det blev strax efter frataget ham paa Grund af hans uheldige Opførsel. Den anden var først bleven Student i Aar, og nærmere Oplysninger vare søgte indbente, førend Stipendiebestyrelsen havde villet tildele ham Kommunitetsstipendiet. For saa vidt det formentes, at Privilegiet endnu stadig burde staae aabent for privat dimitterede Studenter, burde der dog utvivlsomt gjøres en Undtagelse med Hensyn til dem, der vare udviste af Skolen.

Med den af det anførte følgende Modifikation anbefalede Konsistorium Stipendiebestyrelsens Forslag til Tillæg til Reglementet.

I Overensstemmelse med Konsistoriums Indstilling nedlagde Ministeriet en allerunderdanigst Forestilling om Sagen, hvorefter der under 11. December 1885 — under Forudsætning af, at en tilsvarende Forandring i Finansbevillingen for 1886—87 maatte erholde Rigsdagens Samtykke — meddeltes allerhøjeste Stadfæstelse paa følgende tvende Tillæg til Reglement for Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet af 11. Februar 1848:

1. Det ved Reglement af 11. Februar 1848 § 4 Nr. 1, 1ste Punkt, de islandske Studenter tillagte Privilegium til at nyde Kommunitetsstipendiet og Regensbeneficiet skal, foruden af de i den nævnte Bestemmelse angivne Betingelser, end videre vare betinget af, at de paagjældende mindst have opnaaet 2den Karakter ved Afgangsexamen til Universitetet, og, for saa vidt de ere privat dimitterede, af, at de ikke tidligere ere blevne udviste af Reykjavik Skole.

2. Af de til at nyde Regensbeneficiet privilegerede studerende kunne hvert nyt Aar kun 5 erholde Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium. De privilegerede Ansøgere, der ved denne Bestemmelse maatte udelukkes fra at erholde Regensbeneficiet, nyde en maanedlig Huslejegodtgjørelse, der i de 8 Maaneder fra Oktober til Maj inklusive udgjør 18 Kr., og i de 4 Maaneder fra Juni til September 14 Kr. Hvis det, efter at der er givet de privilegerede Ansøgere Valget mellem Bolig in natura og den nævnte Huslejegodtgjørelse, maatte vise sig nødvendigt, bestemmes det af Bestyrelseskomiteen for Stipendievæsenet, hvilke 5 privilegerede Ansøgere Bolig in natura og det dermed forbundne Regensstipendium skal tildeles.

Efter at det af Ministeriet i Overensstemmelse hermed stillede Ændringsforslag til den paagjældende Anmærkning paa Finanslovforslaget for 1886—87 havde erholdt Rigsdagens Billigelse, meddeltes det ved Ministeriets Skrivelse af 27. April 1886, at Reglerne i Tillægsbestemmelsen Nr. 2 herved havde faaet den fornødne Hjemmel.

— Under 9. September 1885 indberettede Stipendiebestyrelsen, at Regens- og Kommunitetsalumnus N. N., der som Student fra Reykjavik Skole og følgelig privilegeret havde erholdt Regensbeneficiet og Kommunitetsstipendiet i September 1882, havde ansøgt om Tilladelse til, fra Oktober Maaned s. A. og saa længe han nød Stipendiet, at maatte bo uden for Regensen, saaledes at han ikke alene beholdt Kommunitetsstipendiet, men ogsaa erholdt den Huslejegodtgjørelse, som tilstodes de privilegerede Alumner, der ikke kunde faa Plads paa Regensen. Bestyrelsen ansaa sig ikke for kompetent til at anvende den ved Anmærkningen til Kommunitetets Budget, under Udgiftspost 1 a., for Finansaaret 1884—85 givne

Regel ved at tilstaa Huslejegodtgjørelse i Stedet for Bolig, naar dette ønskedes af en privilegeret Alumnus, som en Gang gyldig havde faaet Regensplads. For saa vidt imidlertid Ministeriet maatte finde, at en saadan udvidet Anvendelse af bemeldte Regel laa inden for dets Kompetence, troede Bestyrelsen at burde anbefale Ansøgningen til at bevilges, da Regensprovsten havde fundet den vel begrundet efter de foreliggende Forhold. Det var derhos højst usandsynligt, at der derved vilde foranlediges nogen Merudgift for Kommunitetet, da det allerede nu kunde skjønnes, at den ved Andragerens Fraflytning ledig blivende Regensplads efter al Rimelighed vilde tilfalde en af de nye ankomne privilegerede Studenter, hvem der ellers maatte tildeles Huslejhjælp.

Stipendiebestyrelsens Indstilling tiltraadtes under 16. September s. A. af Konsistorium, og Andragendet bevilgedes derpaa ved Ministeriets Skrivelse af 26. s. M.

— Ved Skrivelse af 2. Oktober 1885 fandt Stipendiebestyrelsen sig foranlediget til at fremkomme med en Indstilling til Konsistorium angaaende en af de Ansøgere, som ved den nylig stedfundne Uddeling af Kommunitetsstipendiet havde meldt sig som privilegeret, nemlig Student N. N. Denne havde sit Hjem paa Island, men da han var dimitteret som Privatist fra Maribos Skole, kunde Stipendiebestyrelsen ikke erkjende, at han opfyldte Betingelserne for at nyde privilegeret Adgang til Kommunitetsstipendiet. Reglementet af 11. Februar 1848 § 4 Nr. 1 tillagde Sønner af Islændere, som maatte blive nedsendte til Danmark for der i en lærd Skole at modtage Forberedelse til Universitetet, Ret til at nyde Stipendiet, naar de ved Afgangsexamen opnaaede Laudabilis eller første Karakter. Student N. N. havde vel opnaaet første Karakter, men ikke modtaget Forberedelse i en lærd Skole, og Stipendiebestyrelsen havde derfor — da det efter de forud gaaende Udtryk i Reglementets § 4 Nr. 1, hvormed kunde jævnføres § 4 Nr. 2, maatte antages, at Reglementet havde lagt Vægt paa denne Betingelse — ikke troet at kunne tildele ham Stipendiet som privilegeret. Da Student N. N.'s Examenskarakter og øvrige Vidnesbyrd vare gode, vilde Stipendiebestyrelsen imidlertid indstille, at der tildeltes ham en extraordinær Understøttelse af samme Størrelse som Kommunitetsstipendiet, saaledes at Udgiften afholdtes af Kommunitetets Udgiftspost 1 b. 1, i Lighed med hvad der oftere havde været Tilfældet med islandske studerende, der i en eller anden Retning ikke opfyldte Betingelserne i Reglementets § 4 Nr. 1, jfr. Univ. Aarb. f. 1877—78 S. 364.

Konsistorium anbefalede den nævnte Indstilling med Bemærkning, at det ganske kunde henholde sig til Stipendiebestyrelsens Udtalelser, og Ministeriet bifaldt derpaa under 16. Oktober s. A., at der tilstodes Student N. N. den oven nævnte extraordinære Understøttelse af samme Størrelse som Kommunitetsstipendiet, saaledes at Understøttelsen udbetaltes ham af Kommunitetets Udgiftspost 1 b. 1 fra -1. September s. A. at regne.

— Bestyrelseskomiteen for Kommunitetets Stipendievæsen meddelte under d. 7. Oktober 1885 Konsistorium, at det til fremtidig Iagttagelse havde vedtaget neden staaende Regler angaaende det Bevis for Flid, som det paahviler Kommunitetsalunnerne at fremlægge.

1. Akademisk Flid skal af Kommunitetsalunnerne godtgjøres efter hvert Halvaars Slutning, altsaa i Januar og Juni Maaneder. 2. Der fordres Attest for at have hørt Forelæsninger eller deltaget i Examinatorier eller Øvelser i den

paagjældendes Studiefag mindst 6 Timer ugentlig, hos en eller flere Universitetslærere. Deltagelse i ugentlige Skriveøvelser regnes for 3 Timer. Den, der fremlægger Attest for Volontærtjeneste paa Hospitalet, maa desforuden oplyse mindst 3 Timers ugentlige Forelæsninger eller Øvelser. Attest fra en Manuduktør kan ikke træde i Stedet for de oven for nævnte Bevisligheder. 3. Bevis for at have bestaaet lægevidenskabelig Forberedelsesexamen eller første Del af lægevidenskabelig Embedsexamen eller en afsluttende Embedsexamen med tilfredsstillende Udfald fritager for Fremlæggelse af andet Bevis for akademisk Flid i det forud gaaende Halvaar. 4. Naar Vedkommende paa Grund af, at de Forelæsninger og Øvelser, der holdes, allerede ere hørte eller benyttede, eller formedelst Sygdom eller anden antagelig Grund ikke kan fremlægge de fordrede Beviser for akademisk Flid, maa dette oplyses ved skriftlig Forklaring og bilagte Beviser, der indleveres paa samme Tid, som Attesterne skulde indleveres. 5. Privilegerede Alumner, der i det første Studieaar høre filosofiske Forelæsninger, skulle tillige fremlægge Attest for at have hørt Forelæsninger, hørende til deres Fagstudium. 6. Den, der ikke paa foreskreven Maade er i Stand til at oplyse sin akademiske Flid, mister Stipendiet, første Gang for 1 Maaned, anden Gang for stedse.

— I September 1885 modtog Stipendiebestyrelsen fra Alumner paa Regensen et Andragende, hvori der, af Hensyn til de Ulemper, som Kontubernalforholdet førte med sig ved at virke forstyrrende og tidsspildende for Alumnerne, anholdtes om, at der maatte blive indrettet flere Eneværelser paa Regensen. Da Stipendiebestyrelsen anbefalede Andragendet, og da det efter nærmere Undersøgelse fandtes udførligt at anbringe Kakkellovne i adskillige Værelser, saaledes at disse kunde omdannes til Eneværelser, blev der efter Konsistoriums Indstilling paa Kommunitetets Budget for 1886—87 under Kontoen for Hoveddistandsættelser optaget som disponibelt et Beløb af 330 Kr. i det omhandlede Øjemed.

— I Marts 1886 modtog Stipendiebestyrelsen et Andragende fra Alumnerne paa Regensen og fra Viceinspektør Jonsson om et extraordinært Brændselstillæg, b grundet paa, at den strænge Vinter havde bragt Brændeforraadet til at slippe op. Stipendiebestyrelsen indstillede herefter, at der bevilgedes et Tillæg af i alt 17 Favne Brænde, hvoraf $\frac{1}{2}$ Favne til Viceinspektøren. Ved at fremsende Sagen til Konsistorium bemærkede Kvæstor, at der tidligere flere Gange under lignende Forhold var bevilget Regensalumnerne Tillæg til det normerede Brændelskvantum, saaledes ved Ministeriets Skrivelser af 11. April 1876, 3. April 1879 og 5. Marts 1881 henholdsvis 6, 6 og 8 Favne extraordinært. Det nu foreslaaede Tillæg var vel betydeligt større, men paa Grund af de stedfindende Forhold, særlig den Omstændighed, at Brændelsbeholdningen var saa stærkt reduceret, kunde der næppe være Spørgsmaal om nogen Nedsættelse. Kvæstor henstillede herefter, at der for Finansaaret 1885—86 maatte anskaffes extraordinært under Kommunitetets Udgiftspost 1 i. $16\frac{1}{2}$ Favne Brænde til Regensalumnerne, saaledes at der heraf forlods tilbageholdtes et passende Kvantum til de nye indkomne Alumner, og at Resten fordeltes efter Stipendiebestyrelsens Skjøn, samt under Kommunitetets Udgiftspost 4 d. $\frac{1}{2}$ Favne Brænde til Viceinspektøren paa Regensen. Efter at Konsistorium havde anbefalet denne Indstilling, bifaldtes den af Ministeriet under 19. Marts 1886.